

II Cz. 434/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak (spr.)

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz

SO Małgorzata Grzesik

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko Premierowi RP D. T.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 23 stycznia 2013 r. sygn. akt I C 13/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 434/13

UZASADNIENIE:

Zarządzeniem z dnia 23 stycznia 2013r. Przewodniczący Sądu Rejonowego w Gryficach w sprawie I C 13/13 zwrócił pozew z uwagi na niewykonanie przez powoda w terminie braku formalnego pozwu tj. nie wskazania wartości przedmiotu sporu.

Z zarządzeniem tym nie zgodził się powód domagając się jego uchylenia. Skarżący w zażaleniu podniósł, iż nie może wskazać wartości przedmiotu sporu z uwagi na to, że pozew domaga się zwrotu w kwocie 1 zł za każdy miesiąc od 15.08.2009 r. do dnia urzędowania przez Premiera RP D. T..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się niezasadne.

Pozew jako kwalifikowany rodzaj pisma procesowego powinien czynić zadość warunkom wskazanym w art. 126 i następnym k.p.c., a nadto zawierać dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna; przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu (art. 187 § 1 k.p.c.). W razie zaistnienia braku formalnego pozwu - przewodniczący wzywa stronę - pod rygorem jego zwrotu, do

poprawienia lub uzupełnienia go w terminie tygodniowym (art. 130 § 1 k.p.c.). Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pozew stronie (§ 2 tego art.).

W przedmiotowej sprawie powód został wezwany do uzupełnienia braku formalnego pozwu pod rygorem jego zwrotu poprzez określenie żądania, wskazanie wartości przedmiotu sporu, wskazanie okoliczności faktycznych sprawy i uzasadnienia swojego żądania, sprecyzowania czy pozwanym jest Premier RP czy osoba fizyczna D. T.. W terminie do uzupełnienia braków formalnych powód wskazał, że żądanie jest określone według pozwu (zapłata - zwrot podatków, które wydawane są na pracujących „na czarno”), podniósł nadto, że nie może wskazać wartości przedmiotu sporu z uwagi na to, że wartość ta dotyczy zwrotu 1 zł za każdy miesiąc od 15 sierpnia 2009 r. do dnia urzędowania Premiera D. T., a pozwanym jest obecnie urzędujący premier D. T..

Biorąc pod uwagę treść odpowiedzi udzielonej przez powoda na zarządzenie w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych pozwu oraz odnosząc się do zarzutów zażalenia wskazać należy, iż pozew wywiedziony w sprawie był obarczony brakami uniemożliwiającymi nadanie mu dalszego biegu.

Oznaczenie wartości przedmiotu sporu należy zawsze do powoda, jako strony domagającej się ochrony własnych praw majątkowych. Powód więc, występując do sądu, musi zatem każdorazowo wiedzieć, tę wartość. Art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga wprost, aby powód w pozwie dokładnie określił żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczył wartość przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna.

Skoro niniejsza sprawa jest sprawą majątkową, albowiem zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron, to obowiązkiem powoda było wskazanie wartości przedmiotu sporu, a w kompetencji Sądu leżało wyegzekwowanie tego obowiązku. Nie zasługują na aprobatę twierdzenia powoda, iż nie jest możliwe określenie wartości przedmiotu sporu w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z treścią art. 19 k.p.c. wartość przedmiotu sporu jest to oznaczona kwotą pieniężną wartość dochodzonego w procesie roszczenia. Z kolei przepis art. 20 k.p.c. stanowi, że do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, żądanych obok roszczenia głównego. W myśl art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok - za cały czas ich trwania. Wskazanie wartości przedmiotu sporu polega zatem na przytoczeniu konkretnej kwoty wyrażonej w złotych polskich z zaokrągleniem do pełnego złotego.

Pismo powoda z dnia 17.01.2013r. warunków takich nie spełnia.

Tak argumentując Sąd Okręgowy w Szczecinie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

Zarządzenie II Cz 434/13

- 1) odnot. i zakr.
- 2) odpis postanowienia doręczyć powodowi
- 3) zwrócić akta SR

Dnia 21.06.2013r. SSO K. M.